

5 KRI IN PRIPRAVKI

Predelava

Polno kri, odvzeto krvodajalcem pri akcijah načeloma predelamo v posamezne sestavine krvi in produkte. Iz ene doze krvi tako pripravimo več komponent krvi, ki jih lahko damo posameznemu bolniku. To je osnovni smoter racionalne uporabe krvi, bolnik pa dobi v zadostni količini in primerni obliki le tisto sestavino krvi, ki jo resnično potrebuje. Vsaka komponenta krvi ima svoje lastnosti in zahteve. Voditi moramo evidenco celotnega postopka priprave, hranjenja, kvalitetne kontrole, izdaje in transporta kakor tudi rezultate zdravljenja, oziroma učinkovitosti.

Kontrola

Vsako komponento krvi, polno kri kot tudi posamezni produkt nenehno kontroliramo. Kontrola načeloma zajema laboratorijske rezultate in izsledke o matični izhodni dozi krvi, ki se prenašajo na posamezno komponento. Vsako komponento kontroliramo pri postopku izdelave, uporabi posameznih dodatkov in samega postopka, oziroma teama, ki je komponento izdelal. Rezultati kontrol so posoj za finalizacijo komponente ali produkta. Strokovno je tudi dosovorjen in določen normativ za posamezno komponento, ter temu ustrezne kontrole vsebine. Redno kontroliramo posoje in čas hranjenja komponent in produktov, ki so posoj za izdajo. Spremljamo tudi učinkovitost komponente pri samem bolniku, ki je v svojem bistvu biološka kontrola.

Skladiščenje

Vsak pripravek iz krvi kot tudi polna kri zahteva posebne posoje hranjenja. Posoje določa predvsem vrsta in tip komponente. Temperatura okolja posojuje način skladiščenja, ki je prilagojen glede na obliko komponente, vrsto hladilnika ali zmrzovalnika. Čas hranjenja in upravnost, ter posebne lastnosti komponente zahtevajo posebne načine hranjenja (kontinuirano vrtenje). Meje tolerance so določene s strokovnimi normativi. V času skladiščenja vodimo evidenco o vsaki komponenti ali dozi krvi. Evidenca zajema tudi lokacijo posamezne komponente, čas izdelave ali odvzema, rezultate kontrol ter čas izdaje.